

המפליץ!

כתב קרל רנורק
צייר קרל קנוט

אלכס היה חזירון – לקקן גדול. יום אחד יצא בסתר לגינה, מצא כמה תפוחי אדמה והתחיל לזלול אותם בפה מלא. בלי להרגיש הוא אכל עשרה תפוחים ולא יכול היה להפסיק. ופתאום שמע קול:

"איפה אתה? אני מחפשת אתך בכל מקום! ואתה
עוד לפני הארוחה! כמה אתה מלוכלך.. לך מיד
להתרחץ!"
אלכס רץ לנהר ובדרך חרחר שאמא כל כך
חמורה. נזפה בו ובסך הכל אכל כמה תפוחי
אדמה.
בדרך ראה אלכס עץ תפוח עם פרי בשל ומלא
עסיס, שממש התבקש להכניס לפה. לצערו
התפוחים היו גבוה, וכמה שהחזירון לא ניסה, לא
הצליח להגיע אליהם.

"טוב, בעצם אני לא צריך לאכול לפני הארוחה!"
אבל קצת יותר רחוק ראה אלכס סבך של פטל
בשל. אמרו, האם הייתם יכולים לא לטעום כאלה.
מובן שאלכס הלקקן ניכנס לסבך והתחיל להכניס
את הפרי לפה..
אך פתאום צל ענק הופיע מאחורי גבו. מפלץ איום
תפס את החזירון וכמעט היה בולע אותו.

"מפלץ, אל תאכל אותי!" התחנן אלכס רועד פחד.
אך המפלץ לא הקשיב לו. הוא הביט על הפטל.
"אוכל אתך יותר מאוחר, אחרי שאטעם
מהגרגירים האלה" אמר ושם את החזירון לכיס.
בכיס, כמו בשק גדול היה חשוך ומלוכלך. אלכס
הבחין בניירות של מממתקים, עפרון שבור,
כפתור של מכנסיים, גומי לעיסה דביק..

הוא שמע גם רעש קל. זה בטנו של המפלץ
שאכל את הפטל.
"אני חייב לצאת מהכיס הזה" חשב אלכס "אבל
איך?"
יד ענקית הוכנסה לכיס ובקלות הוציאה אותו
מערמת עטיפות הסוכריות.
"מפלץ, אל תאכל אותי!" שוב התחנן החזירון.
"למה זה?" שאל המפלץ.
"לא מזמן ראיתי פיל יפה, שנראה הרבה יותר
טעים מהחזירון הקטן כמוני."
המפלץ החזיר את אלכס לכיס ורץ לכוון היער,
שעליו הצביע אלכס. מובן שלא היה שם כל פיל
והוא שוב הוציא את החזירון, אבל זה קרא:
"מפלץ, אל תאכל אותי!"
"מדוע?"

"כי שם, אחרי העננים חיות ציפורים מיוחדות,
כאלה שעוד לא טעמת אף פעם.."
המפלץ התכונן וקפץ, אבל לא יכול היה להגיע
לעננים. הוא נפל והתגלגל באבק. כשהתאושש
הוציא שוב את החזירון מהכיס ורצה לבלוע אותו.
"מפלץ, אל תאכל אותי! יש לי סוד כמוס!" שוב
התחנן אלכס.
"איזה סוד שוב?"
"כאן, תחת האדמה נמצאת עיר של ארנבות,
אוסף שלם של ארנבות שמנות.."
"תראה מה יהיה אם גם הפעם רמית אותי!" קרא
המפלץ והתחיל בציפורניים לחפור באדמה.

מובן שלא מצא דבר מלבד כמה שלשולים.
המפלץ המרוגז פתח את פיו כדי לבלוע את
החזירון כשפתאום צל ענקי כיסה אותו.
"איפה אתה? אני מחפשת אתך בכל מקום! ואתה
עוד לפני הארוחה! זרוק את זה מיד! כמה שאתה
מלוכלך.. לך מהר להתרחץ!"
המפלץ התכופף בהכנעה והלך אחרי אמא שלו.

ואלכס רץ אל אמו כמה שרק כוח היה ברגליו.
ובדרך חשב כמה שצודקות כל האמהות,
האוסרות לילדיהם לאכול לפני הארוחה. בבית
נפל אלכס לזרועות אמו, חיבק ונשק לה.

